

Kronika 2003

V měsíci lednu tohoto roku bylo počasí, zejména pokud jde o teploty, velmi proměnlivé. Na Nový rok bylo ještě jasno, mráz dosahoval -9°C , poté se ale mrazivé počasí střídalo s oteplením každé dva až tři dny. Tak hned první týden po novém roce přišla obleva s teplotami od 0°C do $+3^{\circ}\text{C}$, hned v následujícím týdnu klesly teploty na -7°C až -13°C , aby se v polovině ledna opět oteplilo až na 14°C . Celá druhá polovina ledna pak byla spíše teplejší, ranní teploty se střídaly od -1°C do $+1^{\circ}\text{C}$, občas dokonce přišlo a v neděli 20. ledna byla dokonce poměrně silná mlha. Teplotně stálější a chladnější byl měsíc únor, s teplotami od -3°C do -12°C , v polovině února mírně sněžilo. V závěru února ještě v noci mrzlo, ve slunečních dnech ale denní teploty vystoupily až na $+8^{\circ}\text{C}$.

Poměrně brzy nastoupilo jaro, když s výjimkou tří chladnějších dnů bylo v březnu teplejší počasí, už osmý březnový den přelétávaly nad obcí divoké husy, vracející se ze svých zimovišť, v závěru první dekády již probíhá páření zpěvných ptáků, kteří svým zpěvem vítají každý nový den. Jasně počasí se střídá s občasnými dešťovými přeháňkami, takže nastupujícímu jaru nic neschází. V závěru druhé dekády března přilétají do obce divoké kačeny a konipasové. Brzký nástup jara, který způsobil, že již v prvních dubnových dnech se objevují zelené lístky na keřích černého bezu, byl krutě přerušen prudkým ochlazením, provázeným sněhovou vánicí dne 5. dubna. Zimní počasí, s teplotami až 7° pod bodem mrazu a sněhovými přeháňkami pak vydrželo celý týden. Teprve téměř v polovině měsíce se oteplilo, přeháňky pokračovaly již v podobě dešťů a současně s tímto oteplením velmi rychle rozkvetly plané trnky. Obnovený nástup jara byl pak velmi intenzivní, okolo 20. dubna již kvetou třešně, zelená se bukový les, je pozorováno procitnutí hadů – konkrétně slepýšů a 22. dubna, kdy odpolední teploty vystoupily až na 20°C , přilétají do obce první vlaštovky. Oteplování pokračuje i v posledních dnech dubna, když odpolední teploty dosahují 26°C a předposlední den měsíce přichází v noci první jarní bouřka.

Neobvykle teplý je i počátek května, když už na 1. máje je vidět první odvážlivce, kteří se opalují bez košil na odpoledním slunci, o státním svátku 8. května se někteří odváží koupat v místní nádrži. Další den ale začíná deštivé počasí a dochází k poklesu teplot (ráno $3 - 6^{\circ}\text{C}$), přesto však tzv. „ledoví muži“ nepřinesli žádné mrazíky a tedy žádné škody na ovocných stromech či jiných plodinách. Přelom druhé a třetí dekády května je ve znamení dešťů a občasných bouřek, pak ale dochází k oteplení a konec května je už vyloženě letní počasí, s odpoledními teplotami až 28°C .

Teplé léto pokračuje i po celý červen, je však doprovázeno častými bouřkami a vydatnými dešti. V pátek dne 6. června dochází k místní tzv. „průtrži mračen“, doprovázené silným větrem ve vírech (tornádo), který způsobuje rozsáhlé polomy v lese v blízkosti obce. Nejvíce jsou zasažena lesní údolí jihozápadně od obce, odkud také přichází potůčkem „Za Muchovým“, mezi popisnými čísly 24 a 135, do obce záplavová vlna, která přinášenými poleny z lesa ucpává kanalizaci a rozlévá se po komunikaci a odtud do zahrádek a rodinných domků. Nejvíce postiženy byly rodinné domky č.p. 52 Petra Daňka a č.p. 125 Lubomíra Hanáka.

Díky teplému a deštivému počasí začínají před polovinou června vydatně růst houby, zejména letní hříby, kozáky a křemenáče. Okolo dvacátého dne v měsíci deštivé počasí ustává a krátce nato přestávají růst i houby. Konec června je pak teplý a suchý.

Léto roku 2003 je velmi proměnlivé. Červenec je sice teplý, ale deštivý, s vydatnými srážkami. Deštivé počasí provází i cyrilometodějskou pout' na Velehradě, čímž je poznamenána i účast poutníků, kterých je očividně méně, než jiné roky. Nevýrazné je léto i začátkem srpna, pak se ale vyjasňuje, odpolední teploty jsou skutečně tropické (až 35°C), takže děti a mládež si užívají prvních letních radovánek. V posledních dnech srpna přichází bouřky a deště, snad proto, aby dětem nebylo líto, že musí opět do školy.

Září, poslední letní měsíc, je tentokrát spíše předzvěstí podzimu. Již v jeho prvních dnech dochází k citelnému ochlazení, ranní teploty jsou jen okolo 7°C, časté jsou dešťové přeháňky. V závěru měsíce přichází po dobu dvou dnů i první přízemní mrazíky. Poslední dny měsíce jsou ale teplejší a začínají růst houby „václavky“.

Začátek podzimu je ještě teplý a deštivý, v polovině října přicházejí první ranní mrazíky, které ke konci října dosahují a -5°C. V listopadu se ale otepluje, občas prší a odpolední teploty stoupají až na +13°C, v závěru měsíce přichází mlhavé počasí, odpolední teploty stále dosahují až +9°C. Teprve měsíc prosinec přináší první vážné příznaky zimy, ranní mrazíky a 7. prosince také první sněhový poprašek. Do poloviny prosince ranní mrazíky až -7°C a jasné, pěkné počasí. V polovině měsíce přechodné oteplení a dešť, který však brzy přechází ve sněžení, sněhu napadlo asi 5 cm. Toto počasí trvá až do vánoc, které jsou pod sněhem, s teplotami -8 - -12°C. Závěrem roku se trochu otepluje, občas dešťové srážky, které však na Silvestra přecházejí do vydatného sněžení, takže starý rok se loučí sněhovou nadílkou zhruba 10 cm nového sněhu.

DEMOGRAFICKÝ VÝVOJ

Také rok 2003 byl z pohledu obyvatel jedním z těch příznivých, kdy se v obci narodilo více dětí, než byl počet úmrtí. Narodilo se totiž 5 dětí a to dvojčata Nikola a Adéla Daňkovi, č.p. 145, Daniel Jurák, č.p. 155, Kristýna Hollá, č.p. 117 a Aneta Badinová, č.p. 130. Zemřeli dva občané, Lubomír Ryšavý, č.p. 65 ve věku 58 let a Anna Ulrychová, č.p. 99 ve věku 82 let.

Protože se v tomto roce do obce přistěhoval stejný počet nových občanů jako se odstěhovalo, celkem 9, došlo ke zvýšení počtu obyvatel právě o rozdíl mezi narozením a úmrtím, to je o 3 občany.

Do obce se přistěhovali:

Daniela Juráková a Karel Mareček, č.p. 155

Anna Heliová, č.p. 137

Milan Suchánek, č.p. 86

Radek Zelený, č.p. 67

Jana a Igor Stránští, č.p. 50

Naděžda Gelnarová, č.p. 84

Tomáš Ježek, č.p. 21.

Daniela Juráková a Karel Mareček se nastěhovali do dokončené novostavby rodinného domu na „Zadním Holisku“, Anna Heliová se přehlásila z původního bydliště v Tupeních, Milan Suchánek se přizemnil do rodiny Antonína Janováče, Radek Zelený začal žít se svou družkou Renatou Kupcovou, Jana a Igor Stránští se nastěhovali do zrekonstruovaného domu č.p. 50, Naděžda Gelnarová se přistěhovala ke své sestře Dagmar Sýkorové, která žije s Bronislavem Háblem a Tomáš Ježek se přihlásil k trvalému pobytu na budovu pohostinství

na Dolině. Právě v případě posledně jmenovaného však jde o fiktivní přihlášení, protože ve skutečnosti v obci Tomáš Ježek nebydlí.

Naopak z obce se odstěhovali Zdenka Kodrlová se synem Jiřím Kodrlou z č.p. 35 po rozvodu manželství, manželé Jarmila a Michal Vondrákovi z č.p. 203 do nového bydliště, Michaela Krabičková s dcerou Annou z č.p. 99 ke svému druhovi do Jalubí, Jan Vydržal ml. z č.p. 80 k manželce do Traplic a Štěpánka Brázdová z č.p. 190 za manželem do Uherského Brodu.

Výsledkem tohoto vývoje je stav počtu občanů obce ke konci roku 2003 ve výši občanů.

POLITICKÝ ŽIVOT V OBCI

Po podzimních volbách roku 2002 se projevy politického myšlení občanů opět omezily pouze na sousedské diskuse nebo pověstné diskuse u piva. Ze dvou místních politických stran strana KDU – ČSL nevyvíjí žádnou veřejnou činnost, strana KSČM zejména díky jejímu předsedovi ing. Josefu Niesnerovi vyvíjí alespoň minimální činnost, spočívající v tom, že předseda udržuje a aktualizuje nástěnku ve vývěsní skříňce před obecním úřadem a jako náhradní řešení za schůzování obchází jednou za půl roku zbylé členy místní organizace, aby je informoval o dění ve straně. Počet členů této strany se nezvýšil ani nesnížil a na počátku roku byločlenů.

Ze zájmových organizací působí v obci ještě organizace Svazu technických sportů a činností, které však vyvíjí již jen minimální činnost a dále Svaz dobrovolných hasičů. Svaz technických sportů se v tomto roce snažil pokračovat v tradici pořádání branně orientační automobilové soutěže „Minirally Salaš“, jejíž druhý ročník se uskutečnil v září.

Rok 2003 byl rokem obnovení činnosti Svazu dobrovolných hasičů. Na začátku roku měl Svaz 21 členů, z nich 10 více či méně aktivních. Tradičně se tito aktivní hasiči podíleli na organizaci okrskového kola „Soutěže požárního sportu“ na místním hřišti a spolu s obecním zastupitelstvem na přípravě oslav Mezinárodního dne dětí, na „Neckyádě“ a na přípravě a průběhu „Srazu rodáků“, v neposlední řadě pak zabezpečovali vyčištění požárně-rekreační nádrže po zimním období. V tomto roce došlo i k uplatnění vlastního poslání hasičů, když pomáhali spolu s profesionálními jednotkami z Uherského Hradiště při likvidaci následků prudkých dešťů v začátku června.

Nejvýznamnějším počinem Svazu dobrovolných hasičů v tomto roce byla však skutečnost, že se jejich pozornost obrátila k výchově svých nástupců a zásluhou zejména Víta Majera z č.p. 138 a Zbyňka Froly z č.p. 109 byla v létě založena základní skupina dětí školního věku v počtu 6, z toho dva Daňkovi, tři Janováčovi a jeden Snopek, poslední jmenovaný z Velehradu. Po základní přípravě se tito mladí hasiči již v měsíci říjnu zúčastnili okresního kola „Závodu požárníkové všestrannosti“, kde tříčlenná hlídka starších žáků obsadila 13. místo a mladší pak 14. místo. V zimních měsících pokračovala příprava na účast v celostátní hře „Plamen“, která probíhala v tělocvičně Základní školy na Velehradě.

V obci i nadále aktivně působí i zájmové sdružení „FK Hřiban Salaš“, jehož náplní je především fotbal. Toto sdružení uspořádalo dva fotbalové turnaje a několik dalších

přátelských utkání, v nichž salašský fotbalový tým získával zkušenosti a dosahoval střídavých úspěchů.

Obecní zastupitelstvo, v poněkud pozměněném složení, se v tomto prvním povolebním roce snažilo dokázat, že se voliči rozhodli správně. Na svém třetím zasedání, které se konalo v únoru tohoto roku, schválilo rozpočet na rok 2003 ve výši 2 mil. korun na straně příjmů i výdajů. Největší část příjmů, 1,8 mil. korun bylo naplánováno získat od státu, jako podíl na vybraných daních, menší část, 0,2 mil. korun pak z poplatků, hrazených občany.

Takto získané prostředky byly ve výdajích rozplánovány na

- odpadní hospodářství	150 tisíc Kč
- místní komunikace	315 tisíc Kč
- kulturu	39 tisíc Kč
- sociální podporu	18 tisíc Kč
- správu obce	467 tisíc Kč
- náklady na školy	251 tisíc Kč
- místní hospodářství	335 tisíc Kč
- náklady na činnost obecního zastupitelstva	210 tisíc Kč
- příspěvek na osobní dopravu	18 tisíc Kč
- sdělovací prostředky	5 tisíc Kč
- splátky za traktor	192 tisíc Kč

Dále se zastupitelstvo na tomto jednání rozhodlo, že se obec stane členem „Svazu měst a obcí“, projednalo zprávu o připravovaných kulturních a sportovních akcích v roce 2003 a schválilo záměr na získání pozemků parcelní číslo 1202 a 1205 do svého vlastnictví. jedná se o neobhospodařované pozemky před vjezdem do obce u plemenářské stanice kanců, které by obec chtěla upravit za účelem zkrášlení vstupu do obce.

Na květnovém zasedání projednalo zastupitelstvo audit hospodaření za rok 2002, zpráva školského výboru Základní školy Velehrad, kam chodí salašské děti a hlavně přípravu „Srazu rodáků obce“, plánovaného na měsíc červen.

Protože v obci nejsou profesní odborníci k vedení kompletní agendy obecního úřadu, musí být část agendy, která určité profesní předpoklady vyžaduje, zajišťována smluvně smlouvou s městem Uherské Hradiště. Proto zastupitelstvo schválilo takové smlouvy o vedení přestupkové agendy, kde je vyžadována právní způsobilost a dále na vedení agendy sociálně-právní ochrany dětí, kde je rovněž předpokladem určitý stupeň profesionality.

Byly také schváleny prodeje dvou pozemků, a to parcely č. 1032 chatařům panu Janálovi a manželům Čejkovým a parcely č. 214, což je předzahrádka před rodinným domem, manželům Marii a Lubomíru Hanákovým, č.p. 125.

Především o převodech pozemků bylo jednáno i na červencové schůzi zastupitelstva, kde byl schválen jednak záměr na odkoupení pozemku parc. číslo 1166, v lokalitě Zadní Holisko, za požární nádrží od bývalé občanky paní Anežky Harnové, rozené Slavíkové, a dále záměr na směnu pozemku parc. číslo 747 – lesní cesta ve vlastnictví obce za pozemky parc. číslo 754,104,105 a106, které jsou dosud ve vlastnictví státu a správě s. p. Lesy České republiky. Oba tyto převody do vlastnictví obce mají umožnit realizaci ekostabilizujících prvků, konkrétně rybníčků za požární nádrží a záchytné protipovodňové nádrže nad obcí, směrem k lokalitě „Bábin kůt“.

Pro umožnění přípravy těchto záměrů bylo nutné provést změnu Směrného územního plánu sídelního útvaru Salaš, což bylo projednáno na další, zářijové schůzi zastupitelstva. Dále byla projednána a schválena úprava rozpočtu a to navýšení v příjmové i výdajové oblasti o 46 tisíc Kč, v důsledku získání účelové dotace v uvedené výši.

Ani program poslední schůze zastupitelstva v roce 2003 nevybočil z celoročního trendu a opět se týkal hlavně směn pozemků a změny územního plánu. Pro umožnění dokončení dalších etap výstavby chodníků byla schválena vzájemná směna pozemku obce se Zlínským krajem, a to formou vzájemného darování. Šlo o pozemky v trati zvané „U sv. Jana“. Dále byl schválen záměr změny směrného plánu č. 4, kterážto změna spočívala v rozšíření lokality pro bytovou zástavbu, podíl polní cesty na „Jezuitský kopec“ za Daňkovým a dále ve změně lokality v trati „Zadní Holisko“ z určení pro rekreaci na určení pro veřejnou zeleň.

Dále byl na této schůzi schválen návrh na rozdělení rozpočtových prostředků na sociální pomoc občanům tak, že občanům nad 70 let věku bude vyplaceno 600,- Kč jednotlivci a 1100,- Kč manželské dvojici.

Z připomínek a dotazů občanů na veřejných schůzích stojí za zaznamenání stále opakovaná upozornění občanů Antonína Niesnera a jeho bratra ing. Josefa Niesnera na nedostatečnou údržbu koryta potoka jeho správcem, s. p. Lesy České republiky, čímž vznikají podmínky pro ohrožení obce záplavami. Na základě těchto připomínek urgoval obecní úřad tuto údržbu u správce toku, který připravuje projekt, jehož realizace je ovšem závislá na tom, zda na ni budou získány finanční prostředky ze státního rozpočtu.

O novém přístupu členů zastupitelstva po volbách svědčí i skutečnost, že z pěti schůzí se čtyř zúčastnili všichni zastupitelé, pouze na jedné schůzi byla jedna omluvená neúčast. Příliš se však nezměnila účast občanů, kdy na dvou schůzích bylo po 6 hostech z řad občanů, na dalších třech schůzích pak 4, 3 a 2 občané.

HOSPODÁŘSTVÍ V OBCI

Na úseku zemědělství nedochází v roce 2003 k žádným změnám. Občané povětšinou neobdělávají pozemky, nejvýše zahrádky a zahrady. Pozemky na Jezuitském kopci i na Holisku zůstávají ladem a dál zarůstají šípkovím, trnkami a v blízkosti obecního lesa i náletem lesních dřevin. Někteří obyvatelé obce sází alespoň brambory na malých výměřích, nejvýše do 10 arů, spíše však na výměřích menších. Krmná řepa a zelenina se objevuje jen v oplocených zahrádkách, neboť na volných plochách působí značné až totální škody na těchto plodinách vysoká a černá zvěř.

Obdobná situace je i v chovu hospodářských zvířat, z nichž se ještě udržuje poměrně rozšířený chov slepic, pro zdravotní problémy dále klesá počet chovů králíků. Vlastní výkrm prasat provádí již jen několik domácností (asi 3), někteří občané kupují vykrmená prasata, aby si pak mohli užít domácí zabíjačky. Dva občané chovají po jednom kusu hovězího dobytka na výkrm, jeden chalupář drží jednoho koně – pan Husářík, č. p. 39. Dále jsou v obci v obci chovány 3 kozy a dokonce jeden kozel, kterého chová pan ing. Ladislav Daněk na č.p. 143. Z drobných zvířat se ještě ojediněle objeví výkrm krůt nebo kachen, ty však nejsou z vlastních chovů, ale jsou pro tento účel zakoupeny. Dva chovatelé se ještě zabývají chovem holubů a

dva chovem včel V obci i nadále působí plemenná stanice kanců Plemenářských služeb Otrokovice, zhruba se zaměstnanci..

Průmyslová výroba nedoznala v tomto roce v obci žádných změn a omezuje se jen na výrobu stavebního a truhlářského řeziva na místní pile na č. p. 74. Na úseku služeb nadále podniká pan Martin Šimoník, č. p. 124, který provozuje autodopravu, pan Antonín Sláma, č. p. 53 truhlářství a stavební práce, Michal Šafraník č. p. 113 autodopravu, Markéta Ruberová č. p. 113 obchodní činnost (ing. Josef Niesner?). Nově se do obce přistěhoval podnikatel ing. Karel Mareček, č. p. 155, který si postavil dům a je spoluvlastníkem průmyslové firmy BD Senzor, sídlící v Buchlovicích..

KULTURA A ŠKOLSTVÍ

Kulturní akce, pořádané obecním úřadem nebo zájmovými organizacemi a sdruženími, zahájily obecním plesem v měsíci únoru. Tento jediný, ale velice oblíbený ples sezóny, se konal v hostinci na „Dolině“ a byl bohatě navštíven. Zvláště přitažlivá byla pro hosty opět bohatá tombola, věnovaná podnikateli místními a přespolními, ale také některými členy zastupitelstva. Celkem se tak sešlo 77 hodnotných cen, jejichž losování se stalo velice zábavnou a zajímavou atrakcí plesu. Letos se v cenách tomboly poprvé objevily balíčky domácích klobás, které jsou produktem domácí zabijačky, organizované a také osobně realizované členy zastupitelstva.

Druhou tradiční akcí v roce byl rovněž obecním zastupitelstvem pořádaný 16. ročník koštu slivovice, který se koná již pravidelně týden před velikonočními svátky. Tentokrát se od vystavovatelů sešlo 119 vzorků ovocných pálenek, z nichž zvláštní pozornosti se těšil destilát z mandarinek a pomerančů, dodaný z Velkých Pavlovic. Vítězem se stala slivovice ing. Josefa Wiesnera ml. ze Salaše, na druhém místě se umístila slivovice z Modré a meruňkovice ZE Starého Města a na třetím slivovice z Hluku.....

Následující předvelikonoční týden byl tradičně ve znamení „klepání“, zajišťovaného tentokrát šestnácti místními chlapci, kteří spolu s „Jidášem“ byli obdarováni občany takovou finanční částkou, že na každého z nich připadlo jako odměna zhruba 150,- Kč.

V závěru dubna, přesně v sobotu 26. 4. se uskutečnila u památníku ve Vápenicích vzpomínka na naše padlé spoluobčany za účasti 65 účastníků, z nichž jen 6 bylo místních občanů, ostatní byli členové „Svazu bojovníků za svobodu“ a Komunistické strany Čech a Moravy z Uherského Hradiště a okolí.

Pro zlepšení informovanosti mladých salašských občanů o této tragedii jsem já, kronikář obce, připravil na 2. května „Besedu nad kronikou obce“, zabývající se právě historií obce v období druhé světové války, zvláště pak tématem tzv. „Salašské tragédie“. Besedy se zúčastnilo celkem 45 občanů, a vedle mládeže se vzpomínkami vystoupili i někteří pamětníci válečných událostí.

Koncem května se v obci odehrály ještě dvě významnější akce. V neděli 25. 5. proběhla na místním hřišti okrsková soutěž družstev dobrovolných hasičů za účasti družstev z Tupes, Modré, Velehradu a Salaše. Vítězství si odneslo družstvo z Tupes, místní hasiči skončili na třetím místě.

Poslední květnový den se pak na místním hřišti uskutečnila oslava „Mezinárodního dne dětí“, kde byla pro děti připravena řada her a soutěží se sladkými odměnami pro závodníky a s tradičním táborákem a opékáním špekáčků.

Měsíce květen a červen roku 2003 byly zcela ve znamení přípravy dosud neobvyklé a pro organizátory – členy zastupitelstva velice náročná akce. Zastupitelstvo se rozhodlo uspořádat vysvěcení praporu a představení znaku obce, kteréžto symboly byly obci přiděleny v roce 2002. V souvislosti s tím bylo dohodnuto uspořádat i sraz všech žijících rodáků a bývalých občanů obce Salaš. Dotazy a rozhovory se současnými vlastníky rodinných domků a s nejstaršími občany se podařilo kronikáři obce shromáždit na 216 jmen těch, kteří se v obci narodili nebo v ní delší dobu žili a dnes žijí mimo obec. Tito všichni byli na sraz, plánovaný na sobotu 21. června pozváni písemnou pozvánkou, v některých případech i osobním pozváním.

Ráno, v den akce, procházela obcí dechová hudba „Topolanka“, která vyhrávala domácím i hostům k jejich cestě na náves před obecním úřadem, kde se z pozvaných „rodáků“ jich sešlo více než stovka. Spolu s nimi se na představení praporu a znaku obce dostavili jejich partneři a rodinní příslušníci, dále místní občané, takže v okamžiku zahájení bylo na návsi včetně účinkujících a oficiálních hostů téměř 500 účastníků. Vlastní program spočíval v projevech starosty obce Zdeňka Píšíčka a krajského hejtmana Františka Slavíka, ve vystoupení dětského národopisného kroužku za Základní školy Velehrad a z vysvěcení praporu farářem velehradské farnosti panem Petrem Petrem Prátkou.

Po tomto slavnostním aktu se rodáci rozdělili do tří skupin zhruba podle věku tak, aby si vrstevníci mohli společně zavzpomínat na svůj život v obci. Za doprovodu zastupitelů obce, místních pamětníků a rodinných příslušníků si pak prohlédli obec a její nejdůležitější objekty, jako je místní kostelík, bývalá škola, hasičská zbrojnice a obecní úřad apod. V budově školy měli možnost zalistovat vystavenými kronikami obce, poznat sebe a své známé na starých fotografiích z historie obce a shlédnout výstavku kreseb současných salašských dětí. Po této prohlídce následoval oběd v místním pohostinství a po něm byl přistaven autobus, který jednotlivé skupiny postupně převezl po lesních cestách na „Bunc“ a k „Tománkově hájence“, aby mohli po letech spatřit místa, známá z jejich mládí.

Zbytek odpoledne pak byl vyplněn besedami s místními pamětníky a vrstevníky jednotlivých skupin v zasedací místnosti obecního úřadu, ve škole a v pohostinství na „Dolině“. Na těchto besedách shlédli rodáci filmové nahrávky z nejdůležitějších událostí v obci z let šedesátých a sedmdesátých, výstavky fotografií z historie obce, na kterých poznávali jak sebe, z doby před mnoha lety, tak své rodiče, vrstevníky a známé, kteří již zemřeli. Měli také možnost prolistovat kroniky obce a připomenout si v nich události ze svého mládí. Tady se také většina z nich podepsala do tohoto aktuálního dílu obecní kroniky.

Pozdní odpoledne a večer pak strávili společnou zábavou, ti mladší při country hudbě na místním hřišti, starší pak na taneční zábavě v pohostinství na Dolině při dechovce. Protože přálo i počasí, všichni účastníci si celou akci pochvalovali a vyslovovali slova uznání a díky organizátorům. Za všechny je na tomto místě citován dopis sourozenců Sabákových – Jany Kratochvílové, Ludmily Pinkavové a Josefa Sabáka:

Vážení představitelé obce Salaš,

Chtěla bych Vám touto cestou co nejsrdečněji poděkovat za to, že jste tak pečlivě a s láskou připravili den pro všechny rodáky své malé vesničky v horách. Organizaci této akce se nedá prostě nic vytknout. Mně osobně postihly loňské záplavy, tedy část naší obce a já najednou stála před tím, že co jsem celý život starostlivě budovala, vytvářela, je pryč. Zůstaly mi jen

holé zdi. Ale pomohla mi rodina, nejen tím, že přiložili ruce k dílu, Ale zvláště morálně. Sice věci jsou pryč, ale my jsme všichni zdraví přiměřeně věku a držíme pospolu. K tomu přišlo Vaše pozvání, a dcery, že určitě musím jet, znovu se podívat na místa, ke kterým jsem se vlastně vracela už jen ve vzpomínkách. Byla jsem velmi zvědavá na místa svého dětství, co nezměnilo, jestli poznám své bývalé spolužáky. Vždyť už je to pěkná řádka let (58 let) co jsme se někam rozutekli. Musím se přiznat, že celý ten den (pro mne to byl den s velkým „D“), byl prostě ohromující, nejen vřelým přijetím, ale vším, co tam probíhalo. To jak jste vše organizačně skloubili. Váš výborný nápad vzít nás seniory autobusem do míst kam bychom se už těžko kdy dostali, znovu si oživit, co způsobila válka, kolik bolesti zůstalo díky jejímu zlu, na to člověk ani nemůže zapomenout. O to příjemnější bylo i večerní posezení, pohoštění, hudba, zpěvy, při kterých snad každý pookřál a cítil se znovu mladý. V tu chvíli vám proletí hlavou všechny ty vzpomínky na dětství a ať už bylo ne vždy lehké, člověk vzpomíná, co jsme prožívali jako děti, vyváděli a pochopitelně, když se na to přišlo, tak i patričné pokárání. Přiznávám se, že jsem odjížděla plná krásných dojmů a zážitků. Proto chci z celého srdce poděkovat všem, kteří se obětavě na této akci podíleli, nelitovali toho, že vynakládali svůj vlastní volný čas. Umím si představit, co úsilí to stálo, aby vše ladilo a prostě „klaplo“, snad i to počasí jste si tam „shůry“ objednali a díky Vám všem, to bylo na jedničku /přímo s hvězdičkou). Myslím si, že nejsem sama, kdo odjížděl plný dojetí a pocitu dluhu k těm, co se o tento krásný vzpomínkový den zasloužili, patří jim náš velký dík a ocenění, že měli sílu, odvahu se do toho pustit.

Jana Kratochvílová
sourozenci Josef Sabák a Ludmila Pinkavová

Měsíc červenec byl i v kulturně společenském životě obce měsícem dovolených, nedá se ale říct, že by se v něm nic neudálo. V předvečer Velehradské pouti sehrál fotbalový tým „FK Hříban Salaš“ prestižní utkání s mužstvem, na němž nebyl ani tak zajímavý výsledek, jako bojovný zápal účastníků, jehož výsledkem byla zlomená noha jednoho ze salašských hráčů – Lubomíra Ryšavého.

Ve druhé polovině července na místním hřišti účinkovaly po dvě soboty hudební skupiny, jednou to byla skupina „Těžké časy“ a po druhé „Žízeň“. Organizátorem těchto akcí byl provozovatel bufetu na hřišti Michal Šafraník.

Větší akcí, z níž se začala stávat tradice, byl již celkově třetí ročník salašské neckyády“, která se odehrála první srpnovou sobotu na místní požární nádrži. Krátce po poledni se na březích nádrže sešlo několik desítek místních obyvatel, chatařů, ale i návštěvníků z blízkých obcí, aby se pobavili při závodech bizarních plavidel ve tvaru nákladního automobilu, dřevěné budky záchodu, vodníkovy voru, fotbalového hřiště a mnoha dalších. Dále se soutěžilo v přejíždění s „trakařem“ a na kole po úzké dřevěné lávce napříč vodní nádrží, v plavání a skocích do vody. Vítězové jednotlivých disciplin si z neckyády odnesli řadu cen v podobě nafukovacích lehátek, plovacích vest a dalších předmětů, určených k pobytu u vody. O rostoucí popularitě této akce svědčí skutečnost, že byla prezentována v tisku, a to v Mladé frontě dnes, Slováckých novinách a Zlínských novinách.

V následujícím týdnu se v obci objevilo větší množství koní, kteří byli ustájeni ve dvoře bývalé školy. Šlo o putovní tábor mladých zájemců o jízdu na koni, který byl organizován panem Nevřivou, majitelem ranče „Nevada“ za Smrad'avky (část Buchlovic). Obcí už mnohokrát projížděli osamělí jezdcí na koních, případně menší skupinky, tak velký

počet „koňáků“ se v obci ubytoval poprvé a stal se předmětem zájmu dětí i dospělých. Této příležitosti využil obecní úřad k tomu, že s majitelem koní, jmenovaným panem Nevřivou, dohodl účast jezdeckého oddílu na akci pro děti z obce – ukončení prázdnin. To se uskutečnilo ve středu 27. srpna na obecním pozemku za hospodou na Dolině. Na programu byla ukázka přepadení kočáru a únos „hraběnky“, předvádění výcviku koní a hlavně jízdy dětí na ponících a velkých koních. Akce se zúčastnilo 45 salašských dětí, které s ní byly velmi spokojeny.

V neděli 31. 8. se obec stala po dlouhé době opět průjezdní obcí automobilových závodů „Barum rallye“, které jsou součástí mistrovství Evropy. Závodníci do obce přijížděli od Bunče, kolem „Zlacké studánky“ a u požární nádrže byl cíl rychlostní zkoušky. Také tato akce se stala předmětem zájmu především mladších občanů.

V tomto roce se po několika letech přerušení ozvali zástupci městské části „Salaš u Zlína“, s nimiž naše obec v minulosti udržovala družební styky. . Vyslovili zájem o obnovení vzájemných setkání a pozvali naše občany na „pout“. Naše obec pozvání přijala a v sobotu 6. září byl uspořádán zájezd do Salaše u Zlína, kde se uskutečnily nejružnější sportovní soutěže mezi družstvy obcí Salaši a byl sehrán přátelský zápas v kopané, ve kterém tentokrát s převahou zvítězili sportovci ze Salaše u Zlína poměrem 7 : 1. Sportovní odpoledne pak bylo zakončeno tanečním večerem, na němž vyhrávala známá kapela „Lesanka“ z naší obce. Stínem tohoto setkání byla pouze malá účast našich občanů.

Koncem září, v sobotu 27. 9. se uskutečnil 2. ročník automobilové soutěže „Minirally Salaš“, pořádaný místní organizací Svazu technických sportů a činností. Na start tohoto zajímavého závodu se čtyřmi výkonnostními zkouškami a jízdou zručnosti se po úvodní prověrce znalostí pravidel silničního provozu postavilo celkem 14 dvoučlenných posádek. Po absolvování velmi zajímavé, ale také velmi náročné tratě byla jako nejlepší vyhodnocena posádka Josef Šustr ml. a Zdeněk Janovác z Košíků (rodáci ze Salaše), na druhém místě se umístila valašská posádka Libor Magdálek a Pavel Vydržal a třetí místo obsadila ženská posádka Liba Mařáková a Kristýna Churá. Vítězné posádky byly odměněny hodnotnými cenami, všichni účastníci i diváci pak zajímavými zážitky.

Poslední kulturní akcí roku se stal tradiční „mikulášský večírek“ pro salašské děti s nadílkou. Mikuláš a čert v podání herců Slováckého divadla z Uherského Hradiště obdarovali děti sladkostmi a ovocem, věnovanými obecním úřadem, ale také dobrou náladou, kterou vytvořili udílením úkolů dětem, které se prezentovaly básničkami a písničkami.

V první polovině roku, to je ve školním roce 2002 – 2003 docházelo celkem 35 salašských dětí do základní školy na Velehrad. Koncem června ukončily školní docházku 3 žákyně, a to Denisa Háblová, č. p. 146, Zuzana Nováková, č.p. 88 a Ivana Daňková, č.p. 147. Po prázdninách tohoto roku naopak nastoupil do prvního ročníku pouze Miroslav Horáček, č.p. 29, takže školní rok 2003 – 2004 začal na velehradské škole s 33 žáky ze Salaše, z celkového počtu 178 žáků. Na přelomu školního roku došlo ve škole ke změně na funkci ředitele školy, když dosavadní ředitelku vystřídal ve funkci pan Mgr. Radomír Válek, který již před časem na škole působil jako učitel.

ROZVOJ A VÝSTAVBA OBCE

Rok 2003 byl na úseku rozvoje obce spíše rokem příprav. Znovu se projednávala možnost plynofikace obce, připravovalo se pokračování výstavby chodníků a výstavba místní komunikace k nové zástavbě „Za Zůbkovým“.

V závěru roku pak byla realizována výměna podlah v budově obecního úřadu a kanceláře úřadu byly vybaveny novým nábytkem.

V občanské výstavbě byly provedeny kompletní výměny střech na rodinných domcích č.p. 40 – Jiří Jurčík a č.p. 81 – Mléčková Karla. Dále byla zahájena výstavba nového rodinného domu v trati „Drahy“, stavebníky Milenou a Radomírem Motyčkovými z Uh. Hradiště.